

Pensionaat
St. Calvaire

Jonge Sittardse meisjes worden opgeleid voor een mooie toekomst ! ?

In 1860 startten de zusters van de Ursulinen een Pensionaat op de Oude Markt, waar zij al vanaf 1843 een klooster hadden met een bijbehorende school voor 14 externen en één interne leerling, wat in 1847 al was uitgegroeid tot 67 internen.

De zusters vestigden zich in een vroeger woonhuis dat bekend stond als 't "Hoes oppe Bergh". Dit huis was gebouwd in 1642 in opdracht van een toenmalige rentmeester en werd daarna bewoond door verschillende adellijke families.

Het klaslokaal was eerst gelegen binnen het klooster zelf maar in 1870 kwam een hele gevel tot stand voor een groots aangepakt pensionaat. Dit werd ook sterk gestimuleerd door Deken Vrancken en Kapelaan Hoelen.

De eerste moeder-overste van de Ursulinen werd een zuster van buiten Sittard, Mère Olive (Angelica van Nooten), die in 1856 stierf en ze werd opgevolgd door zusters van Sittardse afkomst, resp. Mère Thérèse (Rutten) en Mère Scholastique (Wemans)

Het Pensionaat was een kostschool voor Jonge Juffrouwen uit de deftige Burgerij, waar Frans gesproken werd en de meisjes een degelijke opleiding kregen op Gymnasium-niveau.

Tevens werden ze geschoold om een goede huishouding te bestieren.

Ook de handigheid om te breien, te borduren en te naaien werd hun bijgebracht, waarbij het geloof als een rode draad door alles heen liep.

Tevens werden ze geschoold om een goede huishouding te bestieren.

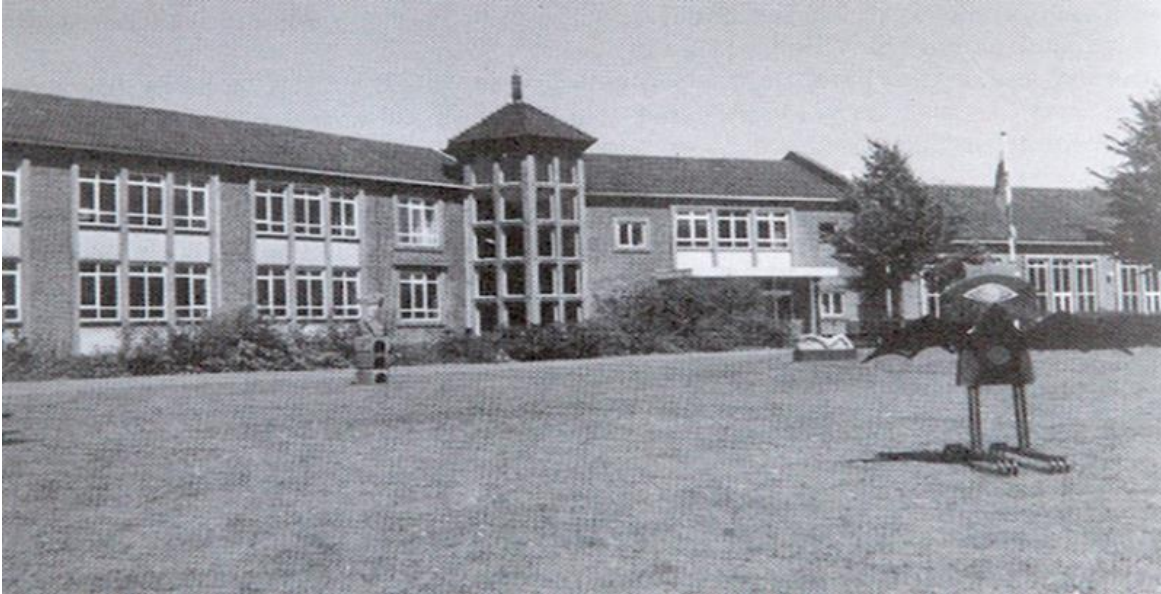
Ook de handigheid om te breien, te borduren en te naaien werd hun bijgebracht, waarbij het geloof als een rode draad door alles heen liep

Wij zien dan ook dat tal van vooraanstaande Sittardse families hun dochters daarheen stuurden en later een jongen trouwden en een gezin stichtten of soms zelfs intraden als zuster

Serviam: "Ik zal dienen" is het motto waarmee sinds 1931, eerst op de Oude Markt en sinds 1959 aan de Deken Haenraetsstraat aan meisjes en jongens vervolgonderwijs werd gegeven na hun lagere school.

Dit alles is voortgekomen in 1843 uit een initiatief van de Zusters Ursulinen, toegewijd aan de Heilige Ursula.

In Sint Agatha bij Cuyck staat een oud klooster, waar de archieven van kloosters, die niet meer levensvatbaar zijn, worden ondergebracht en Sittard was daar rijk vertegenwoordigd. Samen met het "Aezelarchief" levert dit veel meer op.

Het was een interessante lezing met mooie dia's en prachtige verhalen. Een leuke middag met veel enthousiaste leden die samen veel herinneringen ophaalden uit die tijd.